

N:o 96.

Af herr **A. Peterson** i Hasselstad, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande för Riksdagen af förslag till ändringar i konkurslagen i syfte att afskaffa institutionen af rättens ombudsman m. m.

Tid efter annan hafva förslag blifvit väckta om ändringar i konkurslagen, hvaraf några blifvit af Riksdagen antagna, andra afslagna. Ett af dessa förslag, hvartill jag nu anhåller att få återkomma, var det som vid 1883 års riksdag framställdes om borttagande af institutionen rättens ombudsman. Denna motion vann inom Riksdagen mycket understöd, men kunde ej antagas, enär den förutsatte en omarbetning af hela konkurslagen.

Den, som något syselsatt sig med konkursers handläggning, torde hafva erfarit, att institutionen rättens ombudsman icke uppfyllt de förväntningar, som man vid lagens antagande hyste, och i de flesta fall torde konkurser med nödig skyndsamhet och säkerhet kunna utredas och bringas till ett ändamålsenligt slut under förvaltningen endast af godemän och sysslomän, som borgenärerna hafva att utse. Det måste nemligen ligga i borgenärernas intresse att tillse, det såsom godemän och sysslomän väljas ärlige och förständige män, som ega vana vid affärers behandling och rättegångars utförande. Borgenärerna äro derjemte i tillfälle att när helst de behaga taga del af redogörelseräkningar, samt i öfrigt infordra de upplysningar om boet och dess förvaltning, som de akta nödigt.

Skulle godemän eller sysslomän visa försummelse eller motvilja vid fullgörandet af sitt uppdrag, eller anledning till anmärkning eljest förekommer, torde borgenärerna lika väl som rättens ombudsman kunna hos rätten anmäla förhållandet.

Ombudsmannens mest angenäma funktion är, att han, som så obetydligt har att i konkursen utträta, ändock är berättigad att taga tredjedelen af det bestämda sysslomannaarfvodet, som ofta kan uppgå till ganska betydliga summor, hvilka, derest ombudsmannabefattningen borttoges, kunde komma konkursmassan till godo.

I fråga om kallelse till sammanträde i konkurser med borgenärerna är i 59 § af bemälda lag föreskrifvet, att det skall ske genom kungörelse i allmänna tidningar, d. v. s. Posttidningen, men då denna tidning på landet icke läses, är det högeligen af behofvet påkalladt, att sådan kungörelse om borgenärssammanträden äfven måtte inkomma i tidning inom orten, der konkursen är anhängiggjord.

På grund af hvad jag sålunda anfört, och då det icke kan begäras att lagutskottet, till hvilket denna motion torde remitteras, skall framlägga ett formuleradt förslag till de bestämmelser, som i ofvan angifna syfte erfordras, får jag föreslå,

att Riksdagen uti skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till ändring i konkurslagen i syfte att institutionen rättens ombudsman upphäfves, och att borgenärssammanträden kungöras på sätt jag ofvan antydt.

Stockholm den 28 januari 1888.

Aug. Peterson.

Häri instämma:

Nils Jönsson.

Lars Börjesson.

J. P. Nilsson.

S. Wieslander
i Ingelstad.

C. F. Petersson.

A. G. Olsson.

L. F. Odell.

Johan Petersson
i Boestad.

Ivar Månsson.
Trää.

O. W. Redelius.